

ג: תורה אור

שבועת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

(א) ע"פ (מ.ד. כ.ג.) גיר' ע"י ויקחו אליך שמתן יום זך.
 (ב) ממתן כח. (ד) גיר' ע"י משך מי רוצה ואי רוצה משלש. (ה) ונקמן ע"י ע"ש. (ו) ונקמן ע"י ע"ש. (ז) ונקמן ע"י ע"ש. (ח) ונקמן ע"י ע"ש. (ט) ונקמן ע"י ע"ש. (י) ונקמן ע"י ע"ש. (יא) ונקמן ע"י ע"ש. (יב) ונקמן ע"י ע"ש. (יג) ונקמן ע"י ע"ש. (יד) ונקמן ע"י ע"ש. (טו) ונקמן ע"י ע"ש. (טז) ונקמן ע"י ע"ש. (יז) ונקמן ע"י ע"ש. (יח) ונקמן ע"י ע"ש. (יט) ונקמן ע"י ע"ש. (כ) ונקמן ע"י ע"ש. (כא) ונקמן ע"י ע"ש. (כב) ונקמן ע"י ע"ש. (כג) ונקמן ע"י ע"ש. (כד) ונקמן ע"י ע"ש. (כה) ונקמן ע"י ע"ש. (כו) ונקמן ע"י ע"ש. (כז) ונקמן ע"י ע"ש. (כח) ונקמן ע"י ע"ש. (כט) ונקמן ע"י ע"ש. (ל) ונקמן ע"י ע"ש.

גלוין הש"ס

ג' א"ל אלא ר' סיבא יחזי. ע"פ פרקין דף ה' ע"א חז' ר' הוה ר' מר:

הגהות הב"ח

(א) ר"י ד"ה כביכול בשל יחד משלך הייתי רוצה: יחד שם ד"ה מילה. י' כו ע"פ פרקין דף ה' ע"א חז' ר' הוה ר' מר:

מבקר רש"י

כביכול. אם היה אפשר להיטע לבשר בשל יחד, בשלך הייתי רוצה ויחד משלש (ומתוך כח).

חומ' ישינים

קח קך עגל בן בקר לחטאת לילי. שלל מכבוש לחטאת בשל ישראל שהיה מתכוון לחזק קך. וזאת עשת בני ישראל קח וטע לא כלומר קח לך בלבדך שזכה מוסר פלומה פרשה שלדור פתחתי היא: אי מה מולואים כל הכתוב כן מעכב וכו'. נירושלי. מוטיג לה מהלך דהא ליפתי (ונחמס דף סה). ומתן והקטיר מה הקטירה בגלל של מנחם חף מליקה בגלל של מנחם חף הקטרה לא מעכבא ולא אמרי' אי מה מליקה מעכבא וכו'. ע"פ מנחם חף סה דברס דכריס שאין מעכבין הלמדן מהמעכבין ואין מתרין לטוס: זה כוונת חס' שכל הנכנס. דלפיכך מהלך חס' מילוי י' מי ששט מל מוסר תמנתי ויקרא אל משה ביום השביעי: דיייש לטומאת ביתו. לך אל מוסרין שביעי על שעה דלדורייחא:

חומ' ישינים

קח קך עגל בן בקר לחטאת לילי. שלל מכבוש לחטאת בשל ישראל שהיה מתכוון לחזק קך. וזאת עשת בני ישראל קח וטע לא כלומר קח לך בלבדך שזכה מוסר פלומה פרשה שלדור פתחתי היא: אי מה מולואים כל הכתוב כן מעכב וכו'. נירושלי. מוטיג לה מהלך דהא ליפתי (ונחמס דף סה). ומתן והקטיר מה הקטירה בגלל של מנחם חף מליקה בגלל של מנחם חף הקטרה לא מעכבא ולא אמרי' אי מה מליקה מעכבא וכו'. ע"פ מנחם חף סה דברס דכריס שאין מעכבין הלמדן מהמעכבין ואין מתרין לטוס: זה כוונת חס' שכל הנכנס. דלפיכך מהלך חס' מילוי י' מי ששט מל מוסר תמנתי ויקרא אל משה ביום השביעי: דיייש לטומאת ביתו. לך אל מוסרין שביעי על שעה דלדורייחא:

חומ' ישינים

א' וכל בני ישראל וכו' קחו ששיר שיש. ו' וחסריו וי"ל דבריס החשבונס ה'מתים משליש מעכבין (ש'ית יתקן).

ועשה לך. כמו עשה לך שמי חלוצות כסף: **כביכול**. אני שמעתי אם היה ליצור יכול להמכר בשל יחיד (ב) הייתי רוצה. ואני אומר לפי שדבר קשה הוא לומר שהקב"ה קח נישראל אומר כביכול כלומר על כרחי יאמר כן כאלו (ז) א"ל אפסר לומר כן וכן כל כביכול

שנהש"ס: בזמן שכן עושין לנו על מקום. נקראת העבודה על שום: **עד כאן לא פליגי**. מירוצא הוא: **קח לך למטה**. ל' דשי קרא דבירוביה ממה שהחמיל לדבר: **דין פר לחטאת** וא"ל לעולה. ביה"כ יש פר לחטאת וא"ל לעולה בפרקין יחד דכהן גדול בואת יבא אהבן וגו' דשמיני למלואים נמי עגל לחטאת וא"ל לעולה: **עבודה ככהן גדול**. ביום הכפורים מעבודה כ"כג במלואים דכתיב (ויקרא ט) ויקרב אהבן אל המזבח: **אילימא סהלא ככהן גדול**. דנין יוס הכפורים שהיא עבודה רחשונה שהוטלה כהן גדול בפרקנתא לנור ביה"כ הרשון מעבודת שמיני למלואים שהיא עבודה רחשונה שנעשית על ידי כהן גדול מעולם: **סחלא נקפוס**. יוס הכפורים יש (א) לו עבודה לפני לפני שמיני הכפורים הנהלם היטה סחלה נמקוס שקודס לכן לא נכנס אדם שם לעבודה ויוס שמיני למלואים היטה עבודה סחלה במזבח החילין. ואם בשביל שישם משה כל שנעת ימי המלואים אין קרייה עבודה אלל עבודה כהניס שהוא נלבוש בגדי כהונה ושל משה בחלוק (ס) לכן שלל הוכשר אלל לשעה: **ר' יוחנן מחיי דא**. לא דריש מהאי קרא דכאשר עשה ביום הזה אלל חלל פרישה: **מעלה בעלמא**. מפני הקל שהקילו בה לעמל מדעת הכהן השורפה עשו בה מעלות רבות: **מהיכא ילפס לה**. לך פרישה: **אי מה מולואים כל הכתוב** (ז) מעכב כהן. כליפתינן לקמן בשמעתינן (דף ה'.) ולא קפני מפרישין. ואם יארע פסול ככהן גדול ישמש זה בלא פרישה: **אלא מר מהיכא יליף אמר ליה מפניו**. שמלינו שפירש משה קודס כפיסמו למחנה השכינה: **ויכספו העגן**. למשה: **ר' יודיה בן כסיא**. לקמן בפרקין (דף י'.) לטומאת

לאפוקי עצרת ור"ה דתרייהו עולות ניהו. לא ידענא אמאי לא קאמר הכי לעיל בשנייה דר' אבהו לאפוקי עגרת וראש השנה לנור וניהו אז לימא לאפוקי כולהו קושייתא דקאמר רבינא כגמון ושמה לר' אבהו לא עגרת הוא ניהו להו כדשינינן לעיל ולכר אשי הקשו לו בכת אחת מעגרת ומראש השנה ומירן מירון אחד על שיהם ולרבינא הקשו לו בכת אחת כולהו קושייתא דלעיל ומירן במירון אחד: **דרביה** הוא דבי אתא רבין ב' הוה מצי למימר אמוראי ניהו ואליצא דרבי יוחנן וטובא איכא בהש"ס דבי אתא רב דימי אתא לאפלוגי אלמורא שלפניו אלל משום דאשכח בדילא דר' יוחנן משמיה דר' ישמעאל אמר הכי מצי משני הכי וא"ת ור' יוחנן הכי פליג על ר' ישמעאל שהוה מנא מצי מצי משום דאשכח כתיבא לקמן (דף ד.) דמניא כותייה ולי"ג כתיבא דמניא כותייה דר' יוחנן לעשות זה מעשה פרה אלל הי"ג לעשות לכפר זה מעשה יוס הכפורים וכן משמע מתוך פרש"י שפי' (שם) וכשם שמפרישין לאו מקרא יליף לה אלל מעלה בעלמא אי נמי י"ל מדקאמר ר' יוחנן משמיה דר' ישמעאל הכי מכלל דרבענן פליגי עליה ואילו דאמר כרבענן: זה בנה אב כל הנכנס

לפניה שכינה ב'. מימה לי נשלמא למלואים גמר שפיר חף לדורות מדכתב בהדיא כאשר עשה ביום הזה אז ה' לעשות לכפר אלל מסני הכי גמר ומדנקט זיהא כוונתו זה בנה מירוצא דקרא נהיך כמו זה בנה אז שכל הטומות קודמות לעולות דמירוצא נפיק כדאיתא בפרק כל התדיר (נחמס דף ג.) והכל מצי מירוצא איכא ונראה דהכא נמי לא היה ריץ למיכתב אלל ויעל משה אל ההר וכנס העגן את ההר וככהו ח' למשה ביום השביעי מתוך העגן אלטרין לדורות: **רבי יהודה בן בתירא** הוא החיש ר' יובסאת ביהו. מימה לי לרבי"ב נמי חסני כשעה ימים גבי פרה כיון דטבול יוס כשר כפרה לעולה כלפרא ביום השביעי וישרוף בו ביום הפרה דהא מסקינן לקמן (דף ו.) דבועל נדה טבילתו ביום ולמאן דס"ר לקמן דטבילה בלילה הא קאמר דמפרישין ליה שעה אחת סמוך לשקיעת החמה ואם כן מצי טביל בליל ז' וישרוף הפרה למחר ו"ל למאי דפרי' לעיל (דף ג.) ד"ה להיגיא דהא דטבול יוס כשר כפרה ה"מ טבול יוס דטומאה דרבענן אלל טבול יוס דבועל נדה שהוא דלורייחא חסרי רכני אפי"ג דמדלורייתא שר אפילו טבול יוס בטומאה דלורייחא מכל מקום רבענן גזרו בהן לפי זה ניהו ועוד איכא מנא

ימים אלל אלטרין לדורות:

ימים אלל אלטרין לדורות: **רבי יהודה בן בתירא** הוא החיש ר' יובסאת ביהו. מימה לי לרבי"ב נמי חסני כשעה ימים גבי פרה כיון דטבול יוס כשר כפרה לעולה כלפרא ביום השביעי וישרוף בו ביום הפרה דהא מסקינן לקמן (דף ו.) דבועל נדה טבילתו ביום ולמאן דס"ר לקמן דטבילה בלילה הא קאמר דמפרישין ליה שעה אחת סמוך לשקיעת החמה ואם כן מצי טביל בליל ז' וישרוף הפרה למחר ו"ל למאי דפרי' לעיל (דף ג.) ד"ה להיגיא דהא דטבול יוס כשר כפרה ה"מ טבול יוס דטומאה דרבענן אלל טבול יוס דבועל נדה שהוא דלורייחא חסרי רכני אפי"ג דמדלורייתא שר אפילו טבול יוס בטומאה דלורייחא מכל מקום רבענן גזרו בהן לפי זה ניהו ועוד איכא מנא

ועשה לך. כמו עשה לך שמי חלוצות כסף: **כביכול**. אני שמעתי אם היה ליצור יכול להמכר בשל יחיד (ב) הייתי רוצה. ואני אומר לפי שדבר קשה הוא לומר שהקב"ה קח נישראל אומר כביכול כלומר על כרחי יאמר כן כאלו (ז) א"ל אפסר לומר כן וכן כל כביכול

מסורת הש"ס

ג' א"ל אלא ר' סיבא יחזי. ע"פ פרקין דף ה' ע"א חז' ר' הוה ר' מר:

הגהות הב"ח

(א) ר"י ד"ה כביכול בשל יחד משלך הייתי רוצה: יחד שם ד"ה מילה. י' כו ע"פ פרקין דף ה' ע"א חז' ר' הוה ר' מר:

